

ИЗБОРНОМ ВЕЋУ ФИЛОЛОШКОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

На основу Одлуке Изборног већа Факултета бр. 3798/1 од 21.12.2011. године а у складу са чланом 65. Уакона о високом образовању Републике Србије, и чланом 116. Статута Филолошког факултета Универзитета у Београду, изабрана је Комисија за припрему извештаја о кандидатима који су се пријавили на конкурс за избор редовног професора за ужу научну област Синологија, предмет Увод у синологију (објављен у листу „Послови“ бр.445 од 28.12.2011. године).

На конкурс се пријавио један кандидат, проф. др Радосав Пушић.

Част нам је да Вам тим поводом поднесемо следећи

ИЗВЕШТАЈ

Проф. др Радосав Пушић, рођен је 19.10.1960. године. У периоду од 1981-1984. године је на Филолошком факултету код професора Дејана Разића факултативно похађао кинески језик. По завршетку основних студија на *Филозофском факултету у Београду* (1985), одлази на специјализацију кинеског језика на *Беиђински језички институт* (данас Факултет за кинески језик и културу) у НР Кину (1985-1986). У периоду од 1986-1988. године на *Нанђинском Универзитету* у НР Кини, специјализира кинеску филозофију. По повратку у Србију, прво у *Институту за стране језике* (Београд, 1989-1990) предаје кинески језик, да би касније у периоду од 1993-1996. године на Филозофском факултету у Београду, држао факултативно курс *Увод у старокинеску филозофију*. На Катедри за оријенталистику Филолошког факултета у Београду, биран је: у априлу 1998. године за асистента-приправника за предмет *Основи кинеске цивилизације*; 2000. године за асистента за предмет *Основи кинеске цивилизације*; у марту 2002. године за доцента за предмет *Основи кинеске цивилизације*; у мају 2007. године за ванредног професора за предмете *Увод у синологију* и *Основи кинеске цивилизације*. Веће докторских студија га је 2006. године изабрало за председника *Комисије за докторске студије* на Филолошком факултету у Београду, а исте године је постао и управник Катедре за оријенталистику (2006-2009).

Проф. др Радосав Пушић, који је у садашње звање изабран маја 2007. године, током протеклог периода научно и педагошки се потврдио као зрео и одговоран универзитетски наставник и научни посленик који не само да одговара свим, немалим, факултетским обавезама, већ битно и усмеравајући утиче на развој оних дисциплина из области синологије којима се, као један од ретких истраживача тога профила, у нашој академској средини истрајно већ годинама бави.

Током последњих година, проф. др Радосав Пушић је, поред редовних обавеза које природно произилазе из наставничке дужности у звању за које је изабран, преузео и велики део активности усмерених на развијање Института Конфуције (отворен на Филолошком факултету у Београду, 2006), просветно-културног центра НР Кине у Р.Србији. Као један од његових оснивача, има

велике заслуге што је Институт Конфуције постао један од најугледнијих у овом делу Европе, чиме је битно унапређена просветна и културна сарадња Кине и Србије, а Универзитету у Београду и Филолошком факултету отворена могућност за свестранију сарадњу са академском и научном заједницом у НР Кини.

Са пуно самопрегора и озбиљности проф. др Радосав Пушић приступио је свим својим обавезама и исте је са несумњивим успехом извршавао, у најбољем интересу студената, Катедре, Факултета, а самим тим и наше синологије. Ангажованом сарадњом и с ванфакултетским институцијама битно је допринео угледу Катедре и Факултета у широј јавности, укључујући и међународну. Универзитет у Београду га је 2007. године именовао за координатора за сарадњу са НР Кином. У овом контексту треба поменути његову успешну организацију првог међународног синологског скупа у Србији „Модерна Кина и њена традиција“ (новембар, 2008.).

Поред свог основног рада у настави на Катедри за оријенталистику, др Пушић је и протеклом периоду био ангажован као **ментор** за 4 докторске дисертације, 3 магистарске тезе и 30 мастер (дипломска) рада. Као члан комисије, учествовао је на промоцији два доктора наука и два магистра наука. У истом периоду код професора Пушића мастер рад је одбранило 16 студената.

Упркос ангажовању у наставничком и организационом раду током неколиких претходних година, проф. др Радосав Пушић не само да није занемарио научноистраживачки рад, већ је, напротив, управо у исто време и на том плану остварио изузетно значајне резултате. Учествовао је на неколико међународних скупова: Беиђинг (децембар, 2007), Београд (2008), Харбин (фебруар, 2009), Сеул (мај, 2009), Беиђинг (октобар, 2009), Ниш (јун 2010), Софија (јун, 2011) и Таинан (децембар, 2011). Крајем 2008. године, постао је члан уређивачког одбора часописа „Chinese Journal of European Languages and Cultures“. (Беиђинг, НР Кина).

Од избора у звање ванредног професора објавио је четрнаест научних и стручних радова, од којих су неки веома вредни и имају карактер оригиналних пионирских прилога синологији и оријенталистици. Књиге *Време уписано у сликама* и *Птица у Сунцу* (која се налази у штампи, у чији је рукопис комисија имала увид), осетно унапређују и универзитетску и вануниверзитетску наставу кинеског језика и изучавање кинеске културе, који га уз остале публиковане радове и укупан допринос науци и струци, убедљиво препоручују за избор у више наставничко звање. Проф. др Радосав Пушић је приредио три изузетна зборника радова (*Модерна Кина и њена традиција*, 2009, *Алманах Института Конфуције I-II*, 2010, *Алманах Института Конфуције III-IV*, 2011).

Напомињемо да је проф. др Радосав Пушић (у коауторству са Мирославом Микалачким) 2010. године осмислио и реализовао изложбу старих кинеских разгледница „Време уписано у сликама“, међу којима се налази већи број разгледница које су Срби почетком 20. века писали из Кине. Осветљавање веза

Србије и Кине, из овог специфичног угла, наишло је на изванредан пријем наше средине.

Међу осталим научним и стручним прилозима проф. др Радосава Пушића, издвајају се студије: *Жак Жарне и кинески свет*, 2007; *Језик као смисао и бесмисао пута: дело Милорада Павића у НР Кини*, 2009; *Пут ислама у Кини*, 2009; *Pictograph mei and concept of beautiful in the philosophy of ancient China*, 2009; *Кина и Запад: бог, љубав и остало*, 2009; *Будистички храм у Београду*, 2010; *Chinese mountains: Secret or Ordinary place*, 2010; *Будизам од Индије до Кине: филозофија или религија*, 2011; *Митске слике старе Кине*, 2011, итд.

Дајемо библиографију проф. др Радосава Пушића, са посебно издвојеним делом бодованих радова од његовог избора у звање ванредног професора:

Књиге и уџбеници

- *Кинески језик почетни I*, Институт за стране језике, Београд, 1989, стр.1-119. [скрипта]
- *Кинески језик почетни I*, Институт за стране језике, Београд, 1989, стр.1-89. [скрипта]
- *Космичка шара*, Плато, Београд, 2001, стр. 1-123
- *Празне руке: чан будизам и његов утицај на кинеску уметност*, Плато, Београд, 2003, стр. 6-233
- *Кинески језик I* (уџбеник) (као коаутор са Ма Yubian i Jin Xiaolei), Филолошки факултет, Београд, 2004
- *Кинески језик II* (уџбеник) (као коаутор са Jin Zhigangom), Филолошки факултет, Београд, 2004

Научни радови

- *Дао у филозофији Лао Циа*, Културе Истока, број 14, 1987, стр.39-43
- *Лао Ци и његово дело*, Културе Истока, број 23, 1990, стр. 46-48
- *Судбина и неделање код Чуанг Ција*, Културе Истока, број 24, 1990, стр. 10
- *Рани даоизам*, Културе Истока, број 26, 1990, стр.39-41
- *Шећер и папир: спона култура Индије, Персије и Кине*, Културе Истока, број 28, 1991, стр.46-47
- *Идеал даоистичког мудраца*, Културе Истока, број 30, 1991, стр.9-10
- *Традиционално кинеско сликарство и еротика*, у књизи „Еротика у кинеској уметности“, ИП Београд, 1992, стр.29-38
- *The Baby and the Water (Lao Zi's Dao)*, Leeds East Asia Papers, No. 14, 1993, стр.1-9
- *A Concise Dictionary of the Daoism of Ren Farong*, ed. Radosav Pusic and Gregory Benton, Leeds East Asia Papers, No.20, 1993, стр.1-25
- *Lao Zi: yin'er yu shui* (Лао Ц': фетус и вода), Daojia wenhua yanjiu No.4, Shanghai, 1994, стр.58-62
- *Покушај реконструисања Лао Циове „космологије“*, Филозофски годишњак бр.7, 1994, стр. 5-29
- *Један савремени кинески путописац*, Зборник радова, Приштина, 1995, стр. 151-157
- *Идеја мудраца код Лао Ц-а и Конфуција*, Етерна бр.3, Београд, 1995, стр. 60-62
- *Основне црте филозофије Мо Ц-а*, Повеља бр.3, Краљево, 1995, стр. 69-71
- *Кинеска класична дела*, Савременик бр.28/29, Београд, 1995/ 6 стр.9-70
- *Син неба*, Светови, Нови Сад, 1996, стр. 13-62
- *Lun Lao Zi de yuzhou guan* (О Лао Циовој космологији), Dangdai haiwai hanxue yanjiu, Jiangsu, 1997, стр.436-444
- *Lun Lao Zi de 'wu'* (О празном код Лао Ција), Daojia wenhua yanjiu No.14, Beijing, 1998, стр.123-130

- *"One", Two, and Three : Interpreting Lao Zi's "Cosmology"*, International Review of Chinese Religion & Philosophy, Volume 4, Hawaii, 1999, стр. 23 – 37
- *Кинески језик и његово писмо*, Свет речи, Београд, 2002, стр.15-18
- *Пси од сламе*, Источник, бр.37-38, Београд, 2002, стр.133-140
- *Кинеска уметност*, Липар, Крагујевац, бр.11 (стр.25-29), бр.12 (стр.38-41), 2002
- *Модерна кинеска естетика: традиција и савремено*, Естетика Уметност Морал, Естетичко друштво Србије, Београд, 2002, стр.155 – 163
- *Чан будизам*, Источник, бр.42, Београд, 2002, стр. 84-95
- *Неподношљива лакоћа постојања*, у зборнику 50 година Института за стране језике, Београд, 2003, стр.189-206
- *Bo Yang dui ren xing de kanfa* (Бо Јангов поглед на човекову природу), Bo Yang wenxue shixue sixiang, Taibei, 2003, стр.253-268
- *Кинески језик – изговор*, у Са кинеским у свет, Београд, 2004, стр.6-11
- *Основи кинеске граматике*, у Са кинеским у свет, Београд, 2004, стр. 12-16
- *Језуити у Кини: 1550-1688*, у зборнику Трагови, Филолошки факултет у Београду, 2004, стр.191-210
- *Свила и трешњев цвет: шта оптерећује односе Кине и Јапана данас*, Култура 113/115 (књига II), Београд, 2006, стр.202-248
- *Борилачке вештине Кине*, Култура 113/115 (књига II), Београд, 2006, стр.249-256
- *Слика у срцу кинеског писма*, у зборнику Вечна ризница: сећање на др Дејана Разића, Београд, Филолошки факултет, 2007, стр. 223-241

Приређена издања

- *Кипија од жада: путописи Срба о Кини 1725-1935*, Библиотека града Београда, Београд, 1998, стр. 5-169
- *Трагови: 30 година синологије*, Филолошки факултет, Београд, 2004, стр. 1-292
- *Свила на путу*, Култура I, II, Београд, 2006, I /стр. 5-264/; II /стр. 5-276/
- *Поднебеско царство*, Чигоја, Београд, 2006, стр.1-263 (I), стр.5-275
- *Вечна ризница: сећање на др Дејана Разића*, Филолошки факултет у Београду, 2006, стр. 5-397

Научни реферати

- *Mo Zi tianyi de tianyi* (О небеском налогу у философији Моција) (реферат са Прве међународне конференције посвећене Мо Циу одржане у Тенчоуу, шровинција Шандунг, НР Кина, 6-8 октобра, 1992. Године)
- *Lun Lao Zi de wu* (О 'празном' код Лао Ција) (реферат са Међународне конференције посвећене истраживању даоистичке културе одржане у Беиђингу, НР Кина, 11-16 август, 1996. године)
- *Философија на крају века: искуство Кине* (рилозофске конференције одржане у Зајечару, 1998. године)
- *Могућнос рецепције старокинеског духа кроз превод философских списа старе Кине*, (реферат са Међународног сусрета преводиоца одржаног у Београду, 1998. године)
- *Mo Zi yu jidujiao de tian, shangdi he ai* (Небо, бог и љубав код Мо Ција и у хришћанству) (реферат са Међународне конференције одржане у Беиђингу, НР Кина, 2003. године)
- *Bo Yang dui ren xing de kanfa* (Човекова природа у делу Бо Јанга), (реферат са Међународне конференције посвећене Бо Јангу и његовом историјском, књижевном и мислилачком опусу одржане на Тајвану, Кина, 17-19 октобар, 2003. године)
- *Xuan ni yu Lao Zi de yuzhou toxing* (Тајанствена жена и Лао Циова космолошка матрица); (реферат са међународне конференције XVI. Biennial Conference of the European Association of Chinese Studies одржаном на Универзитету у Љубљани, Словенија, 31. 08. - 03. 09. 2006. године).
- *Mozǐ yu jidujiao* (Моци и хришћанство) (реферат са Првог међународног скупа синолога света одржаног у марту 2007. године у Беиђингу, НР Кина).

Књижевни и научни преводи

- *Кинеске народне приче и изреке, Дугокоса девојчица*, Студент, 18.12.1983, стр.22-23
- *Два кинеска савремена песника*, Књижевна реч, 25.4.1988, стр.14
- *Даоистичко унутрашње умеће*, Културе Истока, бр. 20, 1989, стр. 33-35
- *Умеће унутрашњег спокоја*, Културе Истока, бр. 20, 1989, стр.58-59
- *Три савремена кинеска песника*, Српски књижевни гласник, бр. 5, 1993, стр.39-45
- *Залазак Сунца ухваћен у мрежу*, Српски књижевни гласник, бр.7/8, 1993, стр. 56-58
- *Антологија савремене кинеске поезије* (приредила Чанг Сјангхуа), Филип Вишњић, Београд, 1994, стр.5-210
- *Избор из књиге Лао Ц’*, Српски књижевни гласник, бр. 1-4, 1994, стр. 39-44
- *Два старокинеска филозофа*, Повеља, бр. 3/4, Краљево, 1994, стр. 77-82
- *Избор из књиге Мо Ц’*, Повеља, бр. 3, Краљево, 1995, стр. 72-73
- *Чај не говори*, Нолит, Београд, 1996, стр.3-74
- *Син неба: филозофија старе Кине*, Светови, Нови Сад, 1996, стр. 65-151
- *Лао Ц’*, Светови, Нови Сад, 1997, стр.25-187
- *Из савремене кинеске поезије*, Мостови, бр. 109, Београд, 1997, стр.58-72
- *Из савремене кинеске прозе*, Мостови, бр. 110, Београд, 1997, стр.309-341
- *Чаробна оловка: кинеске приче за децу* (приредио и превео са Jin Sjaolei), Плато, Београд, 1999, стр. 5-84
- Чанг Сјангхуа, Суза, Библиотека града, Београд, 1999, стр. 7-188
- Wei Hui, *Shanghai baby*, (превео са Ћин Сјаолеи), Плато, Београд, 2002, стр. 5-302
- *Залазак сунца: избор из савремене кинеске кратке приче*, прир. Чанг Сјангхуа, (превео са Ћин Сјаолеи), Плато, Београд, 2002, стр. 5-320
- *Кинески језик I* (превео са Jin Xiaolei), Филолошки факултет, Београд, 2002, стр. 7-244
- *Лао Ц*, Плато, Београд, 2003, стр.7-185
- *Са кинеским у свет* (превео са Jin Xiaolei), Београд, 2004, стр. 17-164
- Hong Ying, *K* (превео са Jin Xiaolei), Плато, Београд, 2004, стр. 5-256
- Лин Хуи, *Извор настанка питања о интересу практичног ума*, “Актуелности и будућност Кантове филозофије”, Гутенбергова галаксија, Београд, 2004, стр.117-135
- Чанг Жунг, *Априорна моћ уобразиље: заједнички корен чулности и разума*, “Актуелности и будућност Кантове филозофије”, Гутенбергова галаксија, Београд, 2004, стр.369-388
- Чанг Сјангхуа, *Мацо да ли ме волиш* (превео са Jin Xiaolei), Плато, Београд, 2005, стр. 4-136
- Chu Fujin/Jin Xiaolei, *Зашто нема музике* (превео са Jin Xiaolei), Чигоја, Београд, 2005, стр.5-285

ОД ИЗБОРА У ЗВАЊЕ ВАНРЕДНОГ ПРОФЕСОРА (МАЈ 2007)

Међународни скупови и научни реферати

2007, (децембар) Беиђинг. Међународни скуп посвећен Институтима Конфуције, реферат *«Директор Института Конфуције и његова улога у ширењу кинеске културе»*.

R 72= 0,5

2008, (септембар) Међународни скуп «Language, literatura, culture, identity», Филолошки факултет у Београду, реферат *«Pictograph mei and concept of beautiful in the philosophy of ancient China»*

R 72= 0,5

2008, (новембар) Међународни скуп *Modern China and Its Tradition* одржан у Београду, Србија; реферат *Zhongguo he Xifang: Shangdi, ai ji qita* (Кина и Запад: бог, љубав и остало)

R 72= 0,5

2009, (новембар) Други међународни скуп синолога света одржан у Беиђингу, НР Кина; реферат *Wenhua dui fazhan Kongzi xueyuan he HanYu jiaoxue de zuoyong* (Улога културе у развоју Института Конфуције и учење кинеског језика)

R 72= 0,5

2010, (25-26 јун) XVII годишња интермационална конференција JUNIR, Ниш; реферат *Кинеске планине: обично или посвећено место* (Chinese mountains: Secret or Ordinary place) **R 72= 0,5**

2011, (3-4 јун) Међународни скуп: *The Silk Road*, одржан у Софији, Бугарска; реферат: *Sichou zhi lu: shejie wenming jiaorong de yaochong* (*Пут свиле: раскрсница сусретања цивилизација*) **R 72= 0,5**

2011 (9-11 децембар) Међународни скуп: "International Conference on Bo Yang,, одржан на тајвану, Кина; пленарно предавањ: *Ren, quanli, ziyou yu eng* (*Човек, моћ, слобода и сан*)

R 72= 0,5

Студије:

Жак Жерне и кинески свет, у: Жак Жерне, *Кинески свет*, Клио, Београд, 2007, стр. 762-770 ISBN 978-86-7102-286-6 **R-23 - 1 bod**

Кинеско-српски односи (одредница), у: *Енциклопедија српског народа*, Београд, Завод за уџбенике, 2008, стр 497 **R-66 – 1**

Језик као смисао и бесмисао пута: дело Милорада Павића у НР Кини, *Летопис матице српске*, јул-август 2009, Нови Сад, стр. 119-128 **R 62 – 1,5**

Пут ислама у Кини, у зборнику *Истоци и утоци: сећање на Славољуба Ђинђића*, Филолошки факултет, Београд, 2009, стр..117-228

ISBN 978-86-86419-69-9

R-23 - 1

Pictograph mei and concept of beautiful in the philosophy of ancient China, у зборнику: *Language, literatura, culture, identity*, Faculty of Philology, University of Belgrade, Belgrade, 2009, стр. 301-307 **R 21 - 4**

Кина и Запад: бог, љубав и остало, у зборнику *Модерна Кина и њена традиција*, Београд, 2009, стр.165-173 ISBN 978-86-86419-79-8 **R-23 - 1**

Chinese mountains: Secret or Ordinary place (Кинеске планине: обично или посвећено место), у зборнику: *Pilgrimages, Cult Places and Religious Tourism*, Ниш, 2010, стр 63-67 ISBN 978-86-86957-10-8 **R-23 - 1**

Време уписано у сликама, *Алманах Института Конфуције I II*, Филолошки факултет у Београду, Институт Конфуције, Београд, 2010, стр. 140-146

ISSN 2217- 2181

R 62 – 1,5

Будистички храм у Београду, *Алманах Института Конфуције I II*, Филолошки факултет у Београду, Институт Конфуције, Београд, 2010, стр. 140-146

ISSN 2217- 2181

R 62 – 1,5

Резанци кинеског неолита, *Алманах Института Конфуције III IV*, Филолошки факултет у Београду, Институт Конфуције, Београд, 2011, стр. 140-146

ISSN 2217- 2181

R 62 – 1,5

Будизам од Индије до Кине: филозофија или религија, *Религије у свету*, Нови Сад, Лесковац, 2011, стр. 49-64 ISBN 978-86-515-0609-6 **R-23 - 1**

Даоизам и конфуцијанизам: две кинеске, *Религије у свету*, Нови Сад, Лесковац, 2011, стр. 113-125 ISBN 978-86-515-0609-6 **R-23 - 1**

Митске слике старе Кине, *Теме*, Ниш, 2011, стр.959-968.

R-21 - 4

Кључеви културне ризнице народа, Сава Владиславић, *Тајна информација о*

снази и стању кинеске државе, Москва 1731, радио Телевизија Србије, Београд, 2011, стр.17-19. ISBN 978-86-6195-015-5 **R-23 - 1**

Тајанствена жена, Анали Филолошког факултета, Филолошки факултет, 2011 (у штампи)

Sichou zhi lu: shejie wenming jiaorong de yaochong (Пут свиле: раскрсница сусретања цивилизација), у зборнику: The Silk Road, Confucius Institute in Sofia, Софија, Бугарска, 2011, стр 112-114 ISBN 978-959-92505-1-0 **R-23 - 1**

Ren, quanli, ziyou yu teng (Човек, моћ, слобода и сан), Lunwen ji, Guoli Tainan daxue, 10-11.децембар, 2011, стр.1-9 **R-53 - 3**

Књиге:

Каталог „Време уписано у сликама“, Београд, Библиотека града Београда, 2010, (коаутор Мирослав Микалашки) стр.. 1-20 **R-22 – 2**

Каталог „Кина некад и сад: градови, места, људи“, *ina ekad i sad: gradovi, mesta, ljudi*“, Београд, Библиотека града Београда, 2011, стр. 1-17 (коаутор Chen Yudong) **R-22 – 2**

Време уписано у сликама, Плато, Београд, 2011, стр 1-238

ISBN 978-86-447-0554-3

R-13– 5

Птица у Сунцу, Чигоја, Београд, 2012 (у штампи)

Приређена и уређена издања:

Модерна Кина и њена традиција, Филолошки факултет у Београду, Институт Конфуције, Београд, 2009, стр. 5-530 **R-34 – 2**

Алманах Института Конфуције I II, Филолошки факултет у Београду, Институт Конфуције, Београд, 2010, стр. 7-252 ISSN 2217- 2181 **R-34 – 2**

Алманах Института Конфуције III IV, Филолошки факултет у Београду, Институт Конфуције, Београд, 2011, стр. 7-269 ISSN 2217- 2181 **R-34 – 2**

Алманах Института Конфуције V-VI, Филолошки факултет у Београду, Институт Конфуције, Београд, 2012, (у припреми, излази до краја марта 2012)

Чланство у уређивачком одбору:

Од 2008. године члан уређивачког одбора часописа Chinese Journal of European Languages and Cultures, Беиђинг, НР Кина.. **R-34 – 2 boda**

Од 2008. године постао главни уредник часописа: *Алманах Института Конфуције*, Филолошки факултет у Београду, Институт Конфуције, Р.Србија **R-34 – 2 boda**

Ауторске изложбе:

Изложба старих кинеских разгледница: „Време уписано у сликама“, у коауторству са Мирославом Микалачким. Библиотека града Београда, 12-25. Фебруар 2012.

Изложба фотографија: „Кина некад и сад: градови, места, људи“, у коауторству са Chen Yudongom. Библиотека града Београда, 17-30. новембар 2011.

Од напред наведених и бодованих радова, овде ћемо кратко приказати следеће радове:

1. Књига проф. др Радосава Пушића: *Време уписано у сликама*, Плато, Београд, 2011, 238 стр. (ISBN 978-86-447-0554-3; COBISS.SR.ID18581 4028)

У књизи *Време уписано у сликама*, дају се тематски одабране студије о друштвеној и културној историји Кине. У крупним потезима проф. др Радосав Пушић анализира низ битних феномена којима се различите области кинеске духовности (филозофија, религија, култура свакодневног живота) луче у новом кључу. Књига је тематски подељена у три дела: Сусретања, Ризница, Трагови. У првом делу се осватљавају сложени односи Кине и Запада у светлу филозофско-религиозне и политичко-геостратешке матрице. Други део широко захвата питања порекла кинеских пиктографа, шећера, папира, као и исходишта кинеске цивилизације. У трећем делу се указује на трагове које је кинеска култура утиснула на различитим географским координатама: Србија, Француска, Јапан. Као што је и сам аутор истакао, то је својеврсно пребирање по бескрају кинеске духовне и културне ризнице, творећи слику о Кини која више скрива него што показује. Посебно је инспиративан текст „Стварање света и Тајанствена жена“, у којем се распетљавају сложене везе старокинеске филозофије и митских садржаја.

2. Рад *Pictograph mei and concept of beautiful in the philosophy of ancient China*, у зборнику: Language, literatura, culture, identity, Faculty of Philology, University of Belgrade, Belgrade, 2009, стр. 301-307

Овај рад на особен начин тумачи један од кључних феномена кинеске цивилизације: лепо (меи). Полазећи од идеје да етимологија као својеврсна „метафора“ речи, води ка тумачењу смисаоне интенције категорије-појма, пиктографи се узимају као пренесена, апстрактна значења конкретних садржаја. Тако нас пиктографске слике карактера за „лепо“, својим трансформацијама постепено уводе у разнолике слојеве појављивања лепог. Лепо као изворна игра, шара, отвара исконску тајну као поуку, вест, украс и бит човека. Професор Пушић нас кроз етимолошку мему, води ка променама самог феномена лепог. Други моменат у његовом појављивању јесте лепо као нешто „укусно“, „привлачно“, оно што дира чула. Та еротска димензија лепог преломиће се у „божанском лепом“ које човека води ка потресној одуховљености сваког чина. Пут од лепог које дира чула, до лепог као „игре“ бића, у којој се на најдубљи начин потврђује човекова везаност за космос, пут је највишег добра за које је човек способан као човек. Ту се у свет износи тренутак као ритуални играч даоа, космичке енергије (ћи) и разноликих облика појављивања (синг, сјанг) у светлу мена васионе. Професор Пушић се ослања на специфичност кинеског језика (слику и симбол), ценећи да етимологија у себи носи битне путоказе за

откривање смисла како старих философа (Лао Ци, Конфуције, Чуанг Ци) тако и наших живота.

3. *Будизам од Индије до Кине: филозофија или религија*, Религије У Свету, Нови Сад, Лесковац, 2011, стр. 49-64

Овај рад, који је настао као одговор на питања о рецепцији будизма на Западу, и о његовој изворној доктрини, отвара читав низ питања која се плету око једног: „шта будизам у свом искону јесте“? Оштро разликујући изворну реч Буде од „будизама“ који су настајали тумачењем те речи, будизам се самим својим установљењем довео у сумњу: да ли он уопште има везе са поукама Буде, односно, да ли будизам има било какве везе са Будом? Како се избавити из зачараног круга живота и смрти? Како разрешити чвор прости истине да је све патња? То су питања којима се бави овај текст. Ослобођење које нас распетљава од замршених нити жудње, које неминовно воде ка патњи, Буда је назвао *нибана* или *нирвана*. *Нирвана* као слобода, у темељу је ове слике света. Овај рад је у највећој мери посвећен филозофском, историјском, религиозном и антрополошком тумачењу основа Будиног наука, али и различитој рецепцији тих поука у Индији и Кини.

4. *Митске слике старе Кине*, Теме, Ниш, 2011, стр. 959-968

У овом раду аутор се бави анализом три темељне митске слике старе Кине: *вен* (шара, украс, писмо), *ву* (игра, плес, шаман) и *ћи* (ваздух, дах енергија). Најважнија функција мита јесте да буде ризница парадигми за све ритуале и битне људске активности. Мит је најбитнија текстуална референца за шаманизам у древној Кини, и он прибавља кључне разлоге за разумевање централне роле шаманизма у древној кинеској политици. Небеса су место где леже све мудрости и сви битни одговори на упитност људских догађања.

У овом контексту, *вен* изворно носи значење „шарати“, „украшавати“, и у продуженом значењу ово *вен* може имати и смисао „добро одгојен“, „образован“, па чак може понети и значење „цивилизација“; на основу анализе старих кинеских карактера, три речи: *ву* „шаман“, *ћи* „немати, непостојање“ и *вен* „ples, игра“, изворно потичу од пиктографа који слика човека који поскакује, игра и кроз тај играчки показује чудесне моћи своје несвакидашне личности. *Ћи* које изворно значи „ваздух“ или „дах“, али као концепт се односи на изливајућу енергију или животну снагу која прожима све ствари, у темељу је свега постојећег. У древној Кини ове митске слике разумеју свет митологички, и свака митска слика у себи носи особен поглед на свет и читав спектар вредносних путоказа.

5. Приређени зборник радова са међународног синолошког скупа *Модерна Кина и њена традиција*, Филолошки факултет у Београду, Институт Конфуције, Чигоја штампа, Београд, 2009 (530стр.), приређен у част првог међународног синолошког скупа одржаног у Србији.

Модерна Кина и њена традиција је зборник радова који обухвата научне презентације учесника међународне синолошке конференције којој је присуствовало седамнаест истраживача кинеске културне ризнице, и то: пет из

НР Кине, два из Бугарске, осам из Србије и по један из Словеније и Русије. У зборник су укључени и радови професора Грегора Бентона из Велике Британије, као и професора Чен Аимина и Чу Фуџиа из НР Кине, који су послали реферате, али из оправданих разлога нису присуствовали скупу. Текстови сабрани у овој књизи садржински би се могли груписати у два главна дела. С једне стране ту су радови презентовани на првој секцији скупа Језик-књижевност-уметност, који говоре о различитим аспектима кинеских, корејских манџурских, српских и енглеских веза (мотив чудесног рођења, пословицама о животињама у кинеском и српском, мултифункционалности у кинеском језику, језичкој игри у романима Хан Шаогонга, светској књижевности и кинеском модернизму, драми Цао Јуа, пидинизацији енглеског). С друге стране ту су радови који су излагани у делу друге секције Филозофија-култура, који су указали на комплексну слојевитост кинеске културне и филозофске матрице (традиционално кинеско схватање среће, поимање исправности и користи, конфуцијанска етика и воља за моћ, врлина човекољубља у глобализованом свету, обрасци стварања стереотипа о Кини и Кинезима).

С обзиром на већ завидно предавачко искуство, успешан рад са студентима и претходни приказ и оцену научног рада проф. др Радосава Пушића, предлагемо Већу Филолошког факултета у Београду да овог кандидата изабере у звање редовног професора за ужу научну област Синологија, предмет: *Увод у синологију*.

У Београду, 25.01.2012

КОМИСИЈА

др Анђелка Митровић, редовни професор

др Дарко Танасковић, редовни професор

др Chen Yudong, редовни професор